

[Ib Thyregod.]

ening til hovedorganisationerne at holde Bornholmstrafikken uden for konflikten, og efter at strejken er udbrudt, har der været rettet en række yderligere henvendelser, sidst her i weekenden en henvendelse fra det bornholmske erhvervsliv til den højtærede statsminister. I denne henvendelse peger man på den forskelsbehandling, man er ude for, og stiller krav om regelmæssig daglig ruteskibsforbindelse. Medens den normale rutebådstrafik har været standset, har den højtærede forsvarsminister draget omsorg for, at de værnepligtige har kunnet tage på orlovsrejser — et forhold, som har gjort regeringens passivitet på det normale område endnu mere uforståelig.

Efter at nærværende forespørgsel er anmeldt til folkettinget, har generaldirektoratet for statsbanerne i går meddelt, at man agter at oprette en nødforbindelse mellem København og Rønne ved hjælp af Store-Bæltsfærgen „Freia“ til befordring af passagerer og post samt livsvigtige varer. Vi hilser naturligvis med tilfredshed dette initiativ, selv om man med rette kunne have forventet, at en sådan forbindelse straks var blevet etableret. Man kan imidlertid ikke lade være at undre sig over, at regeringen har anset det for nødvendigt — som det er oplyst — at indhente Sømandsforbundets sanktion til at indsætte en statsbanefærgen på ruten.

Forespørgslen har imidlertid et principielt sigte. Efter vor opfattelse må det være lovgivningsmagtens, regeringens pligt at sikre Bornholm de tilstrækkelige trafikforbindelser og forsyninger på samme måde som det øvrige land. Ud fra dette synspunkt kan det nu gennemførte ikke betragtes som en endelig løsning af problemet. Den omtalte tæрге skal kun gå hver anden dag; kun livsvigtige varer kan medføres og kun i det omfang, færgens kapacitet tillader det. Nogen ligestilling med det øvrige land er således ikke skabt, og vi må opfordre regeringen til at arbejde videre med spørgsmålet. Et tilsvarende problem for Grønland

er ved at opstå; vi håber på og regner med, at den højtærede Grønlandsminister i den anledning vil tage et selvstændigt initiativ.

Den egentlige årsag til situationen på Bornholm er jo transportstrejken, der nu står foran en udvidelse, idet der er udsendt andet strejkevarsel. Den vil ramme en række fag, hvor mæglingsforslaget er vedtaget. Jeg vil derfor yderligere bede den højtærede statsminister oplyse, om der kan forventes et initiativ fra hans side på dette område. I pressen har der i går været gengivet forlydender om, at regeringen agtede at gribe ind i transportstrejken, men for folkettinget foreligger der ikke oplyst noget herom. Såfremt det af oppositionen fremsatte forslag om strejkesituationen var gået i udvalg, kunne man dér være orienteret folketingets partier om situationen. Nu er det nødvendigt, at jeg i stedet beder den højtærede statsminister udtale sig om spørgsmålet her. Lad mig videre pege på, at den løbende strejke, hvorved samfundet hver dag lider betydelige tab, klart har vist, at de gældende lovregler ikke er tilfredsstillende. Med henblik på fremtiden bliver det utvivlsomt nødvendigt, at man beder arbejdsretskommissionen udarbejde nye forslag til undgåelse af konflikter på livsvigtige områder, hvilket som nævnt var en af kommissionens opgaver.

Jeg hørte den højtærede arbejdsminister for et øjeblik siden i sit svar til det ærede medlem hr. Iver Poulsen udtale, at det var rimeligt at tage yderligere spørgsmål op i arbejdsretskommissionen, f. eks. spørgsmålet om afstemningsreglerne. Det er også efter min mening et spørgsmål, der bør tages op til drøftelse i arbejdsretskommissionen.

Til sidst vil jeg gerne sige, at når vi har stillet denne forespørgsel til den højtærede statsminister, er det, dels fordi vi mener, det er et spørgsmål af samfundsmæssig betydning, og dels fordi det vedrører flere ministres embedsområder, således den højtærede arbejdsminister og den højtærede minister for offentlige arbejder; af den grund har vi fundet det naturligt at rette forespørgslen til